

кількість однотипних первинних документів і не знайшов помилок, то він може вважати, що документи з цієї пачки всі без помилок) [3, с. 13].

Таким чином при обліку оплати праці можуть виникати різного роду порушення та помилки, які негативно впливають на достовірність бухгалтерської звітної інформації. До оплати праці як до однієї з основних статей витрат (яка включається до собівартості продукції і, відповідно, впливає на розмір доходу підприємства) завжди необхідно підходити з особливою увагою з метою забезпечення раціонального використання грошових ресурсів та їх економії на підприємстві.

Аудит розрахунків з оплати праці вимагає від аудиторів особливої уваги і зосередженості. Під час даної перевірки аудитору, важливо переконатись у дотриманні підприємством норм чинного законодавства про оплату праці, відсутності порушень умов оплати праці, перевірити правильність сум нарахованої та виплаченої заробітної плати, інших виплат.

Список використаної літератури

1. Про оплату праці [Електронний ресурс]: Закон України від 24.03.1995 (в редакції від 06.12.2016). – Режим доступу: <http://zakon2.rada.gov.ua>. – Назва з екрана.
2. Положення (стандарт) бухгалтерського обліку 26 «Виплати працівникам» [Електронний ресурс]: Наказ Міністерства фінансів України від 09.12.2011 № 1591. – Режим доступу: <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/z0725-99>. – Назва з екрана.
3. Жогова О.Б. Аудит розрахунків з оплати праці [Текст] / О.Б. Жогова // Незалежний аудитор. – 2013. – № 7. – С. 10-15.

Н. В. Федоренко

студ. III курсу

спеціальність «Облік і аудит»

Науковий керівник: ст. викл. С. В. Багдікян

СУТНІСТЬ ТА ОСОБЛИВОСТІ ФУНКЦІОНУВАННЯ ХЕДЖ-ФОНДІВ В УКРАЇНІ: ПЕРСПЕКТИВИ ВИКОРИСТАННЯ СВІТОВОГО ДОСВІДУ

Хедж-фонд – це інвестиційний фонд, що вільний вибирати свою інвестиційну стратегію, яка жорстко не регулюється державними органами і, як правило, прагне одержання доходу, незалежно від напрямку руху фінансового ринку [1].

За визначенням спеціалістів Міжнародного валютного фонду, хедж-фонди – еkleктичні інвестиційні пули, організовані у формі приватних партнерств. Вони, зазвичай, зареєстровані в офшорних зонах з ціллю мінімізації оподаткування і державного регулювання [2, с. 43].

Капітал організації складається з грошових коштів приватних інвесторів, а управління ведеться командою професіоналів, які отримують за свою роботу винагороду. Хедж-фонди не мають жорстких обмежень в інвестиційних стратегіях і застосовують ці стратегії до будь-яких економічних і фінансових об'єктів з метою отримання максимального доходу незалежно від існуючих ринкових умов.

Характерними особливостями хедж-фондів, які функціонують на світових ринках, являються:

(1) Недоступність для дрібних інвесторів. В хедж-фонд можуть інвестувати грошові кошти лише «професійні» вкладники, які володіють активами (без врахування вартості майна) на суму від 1 млн. доларів і більше (наприклад, в США не менше 5 млн. доларів);

(2) Неординарний вибір торгових схем. Висока прибутковість і великий ризик для вкладників пояснюється тим, що керуючий обирає неординарні торгові схеми та інвестиційні об'єкти, які в підсумку приносять великий дохід і вкладникам, і керуючому;

(3) Практично необмежена область для інвестування. Якщо більшість інвестиційних організацій мають вузьку область для вкладення грошових коштів, то команда професіоналів-управлінців фонду може проводити інвестування на власний розсуд: ринок нерухомості, валютний ринок, ринок коштовних металів та золота, фондовий ринок і т.п.;

(4) Активне використання фінансового плеча;

(5) Особлива структура комісії для керуючого. Керуючий хедж-фонду отримує оплату не тільки за операційні витрати (зазвичай – це 2%), але і свою частку від прибуткових операцій (15-25%);

(6) Низька ліквідність. Акції хедж-фондів, як правило, не котируються, і продати їх можна тільки самому хедж-фонду. З метою зниження адміністративного навантаження хедж-фонди не дозволяють вилучати грошові кошти щодня;

(7) У більшості фондів передбачено період блокування інвестицій – проміжок часу, протягом якого інвестор не може забрати свої грошові кошти або може забрати їх, сплативши штраф, призначений для покриття адміністративних витрат [1].

Хедж-фонди відрізняються від інших інвестиційних інститутів тим, що мають чітку структуру, основними складовими якої являються:

(1) Керуюча компанія. У хедж-фонді існують два види партнерів: загальний (головний) партнер і обмежений партнер. Загальний партнер являється засновником хедж-фонду. Він займається оперативною діяльністю фонду. Обмежені партнери не приймають участі в торгівлі і в щоденній діяльності фонду, і відповідальні тільки в межах своїх інвестицій в партнерстві. Саме керуюча компанія (загальний партнер) і засновує хедж-фонд, а потім залучає до фонду інвесторів (обмежених партнерів). Компанія призначає групу професіоналів, які беруть на себе зобов'язання займатися грошовими вкладками, вибором стратегій, пошуками вигідних об'єктів для інвестування і т.п.;

(2) Інвестори. До інвесторів відносяться особи, які вкладають в фінансову структуру свої кошти, і саме таким чином формують його капітал;

(3) Аудитор. Наявність такої посади дозволяє знизити ризики і не допустити того, щоб управління активами фонду зосередилося в одних руках;

(4) Первинний брокер. Це фінансова установа, яка і здійснює всі операції хедж-фонду;

(5) Банк – гарант, в якому зберігаються всі активи інвесторів. Іноді банк-гарант, а не первинний брокер, займається укладенням всіх угод фонду. Тому вимоги до банку високі: він повинен бути великим і володіти високою репутацією.

Виходячи зі світового досвіду, хедж-фонд повинен бути зареєстрований як юридична особа. Згідно американського законодавства, хедж-фонди, зазвичай, зареєстровані у формі приватного інвестиційного партнерства та являються різновидом інвестиційного фонду.

В Україні інвестиційні фонди зветься «Інститути Спільного Інвестування» (далі – ІСІ) і регулюються Законом України «Про інститути спільного інвестування». Серед функціонуючих видів ІСІ (пайові інвестиційні фонди; корпоративні інвестиційні фонди; венчурні інвестиційні фонди) в законодавстві України «хедж-фонд» не виділено як окремий вид [3].

Іноземні хедж-фонди в Україні функціонують на засадах звичайних не диверсифікованих фондів. Однак іноземні хедж-фонди мають можливість ще й купувати акції українських емітентів у вигляді депозитарних розписок.

Для створення та функціонування хедж-фондів в Україні необхідна модифікація законодавства та нормативних документів. Хедж-фонди на світових ринках використовують інструменти інвестування, які з багатьох причин відсутні в Україні, тому важливим чинником є розвинення ринку деривативів та фондового ринку в цілому. Відсутність кваліфікованих фахівців та неготовність інвесторів до можливих високих ризиків, особливо в умовах кризи являється ще одною перепоною для створення та розвитку хедж-фондів в Україні.

Список використаної літератури

1. Юм К. Інвестиційні можливості та стратегії хедж-фондів [Електронний ресурс]: Україна фінансова. Інформаційно-аналітичний портал Українського агентства фінансового розвитку / К. Юм, І. Єльник. – Режим доступу: http://ufin.com.ua/analit_mat/rzp/181.htm. – Назва з екрана.
2. Кропельницька С. Хедж-фонди – альтернативна форма інвестування капіталу [Текст] / С.Кропельницька // Актуальні проблеми розвитку економіки регіону. – 2015. – № 4. – С. 43-50.
3. Про інститути спільного інвестування [Електронний ресурс]: Закон України від 05.07.2012, із змін., внес. згідно із Законами України: за станом на 09.12.2015. – Режим доступу: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/5080-17>. – Назва з екрана.

М. С. Шатковська

студ. III курсу

спеціальність «Облік і аудит»

Науковий керівник: ст. викл. Г. В. Буслаєва

ЕКОЛОГІЧНИЙ АУДИТ: СУТНІСТЬ, ЗАВДАННЯ ТА НЕОБХІДНІСТЬ ПРОВЕДЕННЯ В УКРАЇНІ

Для покращення екологічної ситуації в Україні необхідним є проведення екологічного аудиту. Підвищення ефективності екологічного аудиту можливе за умови зацікавленості керівництва та власників підприємства у проведенні аудиту, відповідальності фахівців при здійсненні аналізу всіх екологічних аспектів, а також узгодженості роботи аудиторів й спеціалістів підприємства [1, с. 67]. Дивлячись на досвід закордонних підприємств, можна побачити, що в останній час більшість споживачів та інвесторів дедалі частіше звертають увагу на екологічні аспекти діяльності цих підприємств. Підприємства, які в своїй практиці використовують екологічний аудит, вважаються більш конкурентоспроможними.